

Erik Krage, menighedsrådsformand
Tale ved genafsløringen af Kaj K. Nørkjærs "Livets træ" i Emmersbæk Kirke
12. maj 2024

Jeg åbne denne lille festligholdelse i anledning af, at det er jo snart er en tid siden, at vi har fået Kaj Nørkjærs billede op at hænge.

Menighedsrådsformanden får jo mellem år og dag en hel del mails om forskellige ting. Mange af dem er klager over det ene og det andet, det tredje eller spørgsmål. Men da jeg den 5. oktober sidste år [2023] fik en mail – nu tillader jeg mig at læse teksten op, Inge Merete: *"Til Erik Krage, jeg vil gerne vide, om du som menighedsformand har kontortid? Hvornår kan jeg henvende mig og tale med dig om noget, som man kan kalde et tilbud eller et forslag?"*

Min første tanke gik til Lars Larsen. Men, da jeg så så afsenderen, tænkte jeg, at da kun kunne være fra den søde Hornepige, som jeg tilbragte de sidste tre år i realskolen – jeg gik i parallelklassen - sammen med. Jeg svarede straks tilbage, at jeg med den fyrstelige gage, menighedsrådsformanden har, naturligvis er på 24-7, så hun kunne bare komme.

Allerede den 9. oktober 2024 mødtes vi; faktisk i det her lokale her, og sad ved et bord her, under Kaj Nørkjærs billede [af fisken]. Her redegjorde Inge Merete for sine tanker og ideer om billedet, som nu hænger her i kirken. Hun fik hurtigt overbevist mig. Jeg synes, der er meget symbolik i, at en lokal kunstner, med hans format og historik og et billede, lavet til Horne Efterskole, der har været gemt væk i mange år, og nu pludselig kan få en renæssance ... Det skyldes jo selvfølgelig ikke mindst, at Inge Merete så velholdende har fastholdt, at hvis ikke det kunne hænge i Horne, så var den eneste rødstensmur, hun kunne forestille sig i 9850, væggen her i Emmersbæk Kirke.

Vi blev hurtigt enige om, at det skulle vi forsøge at gøre noget ved. Og det krævede selvfølgelig menighedsrådets godkendelse. Den fik vi den 2. november, hvor rådet gav grønt lys til at vi kunne fortsætte projektet med henblik på at få flyttet billedet. Og så gik det slag i slag: Inge Merete og jeg besøgte efterskolen, hvor vi så billedet på værkstedet ... Måske man kan se, at det jo er at sammen af tre ret store plader. Vi kunne heldigvis konstatere, at der var ikke så mange skader på dem efter årene i depot. Vi fik dem transporteret til Hirtshals, hvor vores lokale hustømrer udbedrede skaderne, så det kunne komme op at hænge.

Så, Inge Merete, vil du ikke kommer herop? På menighedsrådets vegne vil jeg gerne sige tusind tak, for den vedholdenhed, du har vist i alle årene, med det her billede, at det ikke skulle være lov at glemmes og ligge på et loft. Og vi er da evigt taknemmelige for, at det var her, du syntes, det skulle have sin næste placering.

Så en lille erkendtlighed fra menighedsrådet. Tak.